

— Maandagavond vond de ingebruikneming plaats van het nieuwe kerkgebouw der Ned. Herv. Gemeente. Hoewel de wegen moeilijk begaanbaar waren was dit voor de kerk-gangers geen beletsel om een zeldzame gelegenheid als deze, bij te wonen. Tot kort voor zes bleven in het schip der kerk dat uit genummerde plaatsen bestond vele onbezet, maar toen de aanvangstijd er was, hadden de huurders, op een enkele na, hun nummers opgezocht. Ook de vleugels, waar de vrije banken zijn, waren bijna geheel bezet. Klokslag zes ging een deur van de koor-afscheiding open en verscheen de voorzanger die de voor hem bestemde verhevenheid besteeg en onverstaanbaar opgaf — het was nl. vanwege de plaatsenzoekende nakomers dat het gegons en geroezemoes nogal aanhield — Ps. 84 : 1. Als de gemeente zingt, volgen uit de koorzaal: de predikant, kerkeraadsliden, kerkvoogden en notabelen, genoodigden, waarwonder wij opmerken ds. Koolhaas van Oldebroek; ds. de Bruijn van Oene; ds. Meijer plaatselijk pred.; de beide Wethouders de heeren v. Doesburg en Dijk en tal van kerkeraaddeputaten, welke, zonder hun predikant, die niet is meegekomen omdat de Kerstmeditaties zijn tijd wellicht in beslag namen, door hun aanwezigheid blijk geven de uitnoodiging te waardeeren. Verder de architect de heer Pothoven, Amersfoort en de opzichter de heer Eilander, Apeldoorn, de aannemer V. Dodt, Amersfoort en anderen. Als gezongen is en gelezen 1 Kon. 8 : 22—53 houdt de president-kerkvoogd de heer Verdenius een toespraak waarin hij namens het college van

kerkvoogden en notabelen het kerkgebouw overdraagt aan den kerkeraad, ds. Warmolts en de Gemeente. Spreker zegt dat er iets weemoedigs in lag toen 20 Mei van dit jaar ds. Warmolts van den kansel bekend maakte dat tot den bouw van een nieuwe kerk was besloten en de oude zou worden gesloopt. Die oude kerk waarin ouders en grootouders ook reeds waren samengekomen, het was een historisch gebouw geworden. Evenwel toen onder de herdersstaf van ds. Warmolts de gemeente zich in die mate uitbreidde dat het plaatsengebrek nijpend werd, moest het besluit worden genomen waardoor de oude is verdwenen en de nieuwe verrezen. In een tijdvak van nog geen half jaar is deze uitbreiding tot stand gebracht. In zijn rede herdacht spreker ds. van Stein Callenfels; de kosters Biermans en Hendrik Jonker, de voorlezer Zevenbergen en den wegens ziekte buiten dienst gestelden organist Hofs, allen mannen wier namen onafscheidelijk aan het oude kerkgebouw zijn verbonden. Ds. Warmolts antwoordt hierop met een enkel woord van dankbetuiging waaraan hij na in de inwijding nog meer zal toevoegen. Als de zegen is uitgesproken en gezongen Ps. 134 : 1, 2 waaronder, inplaats van anders door 2 diakenen en 2 notabelen, door 8 ambtsdragers wordt gecollecteerd, gaat ds. Warmolts voor in gebed en begint daarna zijn rede met te wijzen op de bijzondere beteekenis van deze feesture, roept een welkom toe aan de E. A. heeren Wethouders, ds. Koolhaas, afgevaardigde van de Classis Harderwijk en Ring Hattem en de anderen, reeds genoemd. Dan vervolgt spreker

met de dankbaarheid te vertolken en zegt: hier past Izaaks uitroep: „Rehobotts” de Heere heeft ons ruimte gemaakt. Uitbreiding der kerk is een bewijs van leven en groei. Daarom hoewel dierbare herinneringen aan een gebouw, als het gesloopte, verbonden zijn, mag niet getreurd maar past bij de ingebruikneming van dit nieuwe gebouw blijdschap en verheuging. Toen op den 14en Juni 1841 de eerste steen werd gelegd van het nu verdwenen gebouw bleek daaruit de toenemende behoefte en thans nu we 80 jaren verder zijn is het een verblijdend teeken dat naast den groei van de burgerlijke gemeente, de kerkelijke gemeente in wasdom is toegenomen. Wat zal dit gebouw voor ons zijn vragen wij ons af, met het oog op de toekomst waarin wij niet vermogen te blikken. Worde het voor velen wat Luz werd voor Jacob: „Beth-El” een huis Gods, een poort des hemels. Want dan eerst zal dit gebouw aan zijn bestemming beantwoorden, wanneer ook hier de ladder wordt gesteld welks opperste aan den hemel raakt en waarop Christus wordt aanschouwd. Het is sprekers bedoeling niet, om, ofschoon het de avond voor Kerstfeest is, een predikatie te houden, neen hij heeft zich voorgesteld dit samenzijn in een bidstond den Heere te wijden. Als grondslag voor het wijdingswoord heeft spr. gekozen 1 Kon. 8 : 29 — 1e gedeelte — Salomo's bede: „Dat Uwe oogen open zijn nacht en dag over dit Huis”. In deze bede vinden wij de samenvatting van het groote gebed dat Salomo bij de inwijding des Tempels, staande voor het altaar tot den Heere bad. Gevaren welke Salomo duchtte, bedreigen ook

ons. Het wereldgebeuren van thans geeft alles te vreezen en openbaart duidelijk dat wij leven op een vulkaan. In Rusland kwam het tot een uitbarsting, het machtige Deutsche Rijk stortte ineen maar tot op heden bleef het in ons Vaderland nog rustig. De deuren der bedehuizen worden nog elken Zondag geopend en noodigen tot Hem, Die gezegd heeft: „Komt allen tot mij, die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven”. Ook dit fraaie, ruime kerkgebouw wordt voor dit doel beschikbaar gesteld en ondervangt de vele klachten, welke op huisbezoek gehoord werden: dat er geen plaats was. Spreker maant te komen wanneer de kerkklokken nooden en de gemeente zich opmaakt. Immers de prediking des Woords is het middel om het geloof te wekken. Evenals in den tempel, in het Heilige der Heiligen, de Arke des Verbonds, het symbool was van Gods tegenwoordigheid, is in de kerk het Woord des Heeren de bijzondere Godsopenbaring. Het is zoo noodig dat wij dit gebouw in 's Heeren hoede aanbevelen wil de lamp des Woords ook helder blijven branden voor volgende geslachten. De heerlijkheid der kerk zit in het Woord des Heeren. Duizendmaal liever in een houten schuur aldus spreker, waar Gods Woord gebracht wordt, dan in een fraaie kerk waarin het verminkt wordt. Dat dan van dezen kansel ook niemand anders dan de Christus der Schriften gepredikt worde en vragen wij dat de Heere zich nog openbare als certijds. De beloften des Heeren zijn er: „waar twee of drie samengekomen in Mijnen Naam daar ben

Ik in het midden" en „Mijn Woord zal niet ledig wederkeeren". Dit huis zal een Beth-El worden wanneer zondaren komen op de knieën voor Jezus Christus. Aan het slot van zijn rede, verzocht spreker na de inwijding, staande te zingen Gez. 96. Bij monde van den dienaar wordt dan het kerkgebouw zegenend gewijd in de volgende woorden: „In den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, zij dit kerkgebouw gewijd aan den Dienst des Woords en aan de bediening der Heilige Sacramenten. Here onze God, hoor Gij ons dan in den Hemel de vaste plaats Uwer woning, als wij u smeekend vragen dat uwe oogen nacht en dag open zijn over dit huis". Na deze plechtigheid richt Spr. zich tot den architect en zegt in het werk door hem tot stand gebracht Gods hand te zien. Goethe heeft gezegd: de bouwkunst is de muziek in steenen; worde et dhr. Pothoven gegeven zijn talenten vde r te ontwikkelen in den bouw van nog ve Godshuizen. Daarna wordt dhr. Eilander toesp roken en dank betuigd voor de nauwgezeth d v aarmede hij de gedachte van den bouw ester heeft

uitgevoerd. Vervolgens dhr. V. Dodt voor de welwillendheid bij den kerkbouw betoond. Zonder ongelukken is alles afgelopen. Wij hebben daarvoor God gebeden, zoodat geen droeve herinneringen aan dezen kerkbouw zijn verbonden. Eindelijk dank aan allen die hebben medegewerkt aan de voltooiing van het gebouw, waarbij de wensch wordt uitgesproken dat allen als levende steenen mogen worden ingevoegd in het groote Godsgebouw dat eenmaal in alles overtreffende schoonheid zal geopenbaard worden. Bij de dankbetuiging aan het college van kerkvoogden en notabelen richt spreker zich in het bijzonder tot den president dhr. Verdenius, onder wiens bestuur het gebouw is tot stand gebracht. Van de genoodigden spreken ds. Koolhaas en Wethouder Van Doesburg woorden van gelukwensching, daarbij de gemeente van Heerde wijzende op het groote voorrecht dat haar in dit nieuwe bedehuis is geschonken. Als door ds. Warmolts den sprekers is dank gezegd voor hunne felicitaties en Z.Eerw. in gebed is voorgegaan, wordt na het zingen van Ps. 116 : 10 den zege uitgesproken en verlaat de groote schare diep onder den indruk van deze feesture, het kerkgebouw.

In de smaakvol versierde koorzaal wordt den genoodigden gelegenheid gegeven hun wenschen uit te spreken en zorgen vaardige handen voor het schenken van thee. Nog zij vermeld dat de collecte bij de uitgangen gehouden v. d. kerkbouw, f 240.— heeft opgebracht.